

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 2 'Απριλίου 1951 (Π.Ο.Η.)
Έτος Δ'. 'Αριθ 101—Τιμή Φύλλου Δραχ. 1000

Γραφεία: 'Οδός Χαλκοκονδύλη 7—'Αθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Σταύρος Καραμάνης
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

'Εξάμηνος δραχ. 10.000—'Ετησία δραχ. 20.000
'Εξωτερικού: 'Εξάμ. δολ. 3.—'Ετησία δολ. 6

Με δλην τήν απαγόρευσιν καί τήν αντίδρασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κόσμος ἐξεδήλωσε τὸν σεβασμὸν του, πρὸς τὸν Μεταστάντα 'Ιεράρχην μας.

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΗΣ ΗΡΩΔΙΑΔΟΣ

Ἐθριάμβευσαν ἐπὶ τέλους οἱ διώκται μας. Θὰ δύνανται πλέον νὰ ἀναγράψουν εἰς τὸ ἀνακοινωθέν τους: «Ἐνας Αἰχμάλωτος εἰς Μυτιλήνην» ἕνας Νεκρὸς εἰς Ἀθήνας». Θὰ θωπεύσουν μὲ ἱκανοποίησιν τὰς γενειάδας των καὶ θὰ δώσουν μειδιῶντες εἰς τοὺς δούλους των καὶ αὐλοκόλακας τὰς νεωτέρας Διαταγὰς «Ἐμπρὸς παιδιὰ τοὺς φάγαμε!».

Τὶ χριστιανοπρεπὴς ἀλήθεια σκέψισι! Τὶ θεάρεστος συμπεριφορὰ! Δὲν ἤκουσαν ἄραγε οὐδέποτε τὸν Σωτῆρα καὶ τοὺς κορυφαίους διδασκάλους τοῦ Χριστιανισμοῦ, διδάσκοντας εἰς τὰς γραφὰς τὰ ἰδανικὰ τῆς ἀγάπης, τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Μακροθυμίας; Δὲν ἐμελέτησαν οὐδέ μίαν φοράν τὴν περίφημον παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου, τὴν ἀναδίδουσαν τὸ ἄρωμα τῆς στοργῆς καὶ τῆς καλωσύνης, πρὸς τοὺς πλανηθέντας; Δὲν συνεκινήθησαν ἄραγε ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, πρὸς τὸν ἔμπεσόντα εἰς τοὺς ληστὰς ἐχθρόν του; Δὲν ἠρμήνευσαν οὐδέποτε τὴν περιλάλητον φράσιν τοῦ Ἀπ. Παύλου «Ἀδελφοί ἡ Ἐλευθερία ἐκλήθητε»;

Ὑποκριταὶ καὶ Φαρισαῖοι! Συνεχισταὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἄννα καὶ τοῦ Καϊάφα! Ὅλα τὰ γνωρίζουν· ὅλα τὰ κατέχουν· ὅλα τὰ ἐπαναλαμβάνουν μὲ στόμφον ἀπὸ τὸν Ἀμβωνα. Ὅλα τὰ γνωρίζουν... ἀλλὰ τίποτε δὲν πιστεύουν.

Ἡ μόνη τους πίστις εἶναι τὸ χρυσοῦν νόμισμα καὶ αἱ νυκτεριναὶ ὑποθέσεις. Τὸ ἀπέδειξαν εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ἐπισκόπου μας. Ἡρνήθησαν τὸ δικαίωμα τῶν νεκρικῶν τιμῶν εἰς τοὺς

συγγενεῖς του. Καὶ νεκρὸν ἀκόμη τὸν κατεδίωξαν, μεταφέροντες αὐτὸν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν ὡς ἐκτελεσθέντα κακοῦργον! Τὸ θέαμα αὐτὸ τῆς ἐξυβρίσεως τοῦ προσφιλοῦς μας νεκροῦ, μὰς κατεξέσχισε τὰ σπλάχνα μας. Ὅχι διότι ἦτο ἐπίσκοπός μας· ἀλλὰ διότι ἐγνωρίζαμεν τὸ μέγαλειόν του. Διαπρεπὴς θεολόγος· ἐξομολόγος τῆς Βασιλείας τῆς Ὀλγας καθηγητὴς διαπρεπῶν Λυκείων· Ἐκκλησιαστικὸς προῖστάμενος εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἀλλοχοῦς ἠθικὸς καὶ ἀσκητικὸς τῶπος. Ἰδοὺ τὸ θῆμα τῆς Μαινόμενης Ἡρωδιάδος, ἡ ὁποία κολακεύεται νὰ αὐτοκαλεῖται «Ἐκκλησία».

Λυπούμεθα μὲ τὴν κατὰπτωσιν αὐτὴν. Λυπούμεθα μὲ τὴν ταλαιπωρίαν μας. Λυπούμεθα πρὸ παντός διότι ἡ ἔννοια τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐξ αἰτίας τοῦ μίσους αὐτοῦ, καθημερινῶς καταπίπτει εἰς τὴν συνειδήσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Εἴμεθα ὅμως βέβαιοι ὅτι ἀπὸ τὸν ἀνήκουστον αὐτὸν διωγμὸν θὰ ἐξέλθωμε δεδικαιωμένοι διότι ἀγωνιζόμεθα διὰ τὰ ὑπέρτατα ἰδανικὰ, τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Δι' αὐτό, γονυπετεῖς πρὸ τῆς Σωρὸς τοῦ θύματος τῆς Μαινόμενης Ἡρωδιάδος, ὑποσχόμεθα εἰς Αὐτὸν νὰ συνεχίσωμεν τὸν ὠραῖον ἀγῶνα, διὰ τὸν ὁποῖον ἔπεσε· στρεφόμενοι δὲ πρὸς τοὺς δολοφόνους του, ἐπικαλούμεθα τὴν θείαν Συγγνώμην, ἐπαναλαμβάνοντες τοὺς ἀθανάτους λόγους «Πατερ ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσιν».

Αἱ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΘΗΚΑΙ

Ὁ ἀειμνηστὸς Δεσπότης μᾶς Γερμανὸς τὰς τελευταίας του ἡμέρας προαισθανόμενος τὴν πρὸς Κύριον ἀποδημίαν του μᾶς ἀπέστειλε μακροσκελέστατον δι' ἀγγελία, δι' οὗ καλεῖ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν νὰ ἐπαγρυπνήσῃ χάριν τῆς ἀπειλουμένης Ὁρθοδοξίας. Κατωτέρω παραθέτομεν αὐτονοσίαν τὴν διακήρυξίν του.

Ἐπὶ τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Λαε.

Ἡ Θεόδοτος, ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Πίστις, σήμερον διατρέχει κίνδυνον Μέγαν. Τὸν κίνδυνον ἐκρούσαμεν καὶ τῷ 1935 ὅτε ἐγένετο τὸ Συνέδριον τοῦ Λάμπου. Διότι τότε ἀπεφασίσθη 1ον) Νὰ καταργηθῇ ἡ Κυριακή, ἡμέρα Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀντὶ ταύτης νὰ ἀναπαυόμεθα τὸ Σάββατον (ἑβραίων τέχνασμα). Τοῦτο συνέστησεν ὁ ἑβραῖος γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τὸν ποὺ ἐναντίγησεν οἰκτροῦς. 2) Νὰ ἀφαιρέσουν ὅλοι οἱ Κληρικοὶ τὰ ράσα!!! (καὶ τοῦτο ἔκαμε καὶ ὁ ἄπιστος τοῦρκος Κεμάλ εἰς ὅλον τὸν Κλήρον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. 3ον) Νὰ κόψουν οἱ Κληρικοὶ ὅλοι, τὰ μαλλιά των καὶ τὸ γένειά των, καὶ Δεσποτάδες καὶ Παπάδες, καὶ Διάκονοι καὶ Καλόγηροι καὶ Καλογράται καὶ ὅλοι νὰ ὑπανδρεῖσθωνται καὶ μάλιστα καὶ εἰς 3ον γάμον!!! 4) Νὰ ἀφαιρεθοῦν τροφάρια καὶ Ἀναστάσιμα καὶ τῶν Ἁγίων, νὰ ἐνωθῇ

ὁ Ὁρθρος μὲ τὸν Ἑσπερινόν!!! καὶ ν' ἀρχίσῃ ἡ Λειτουργία ἀπὸ τὴν Δοξολογίαν, διὰ νὰ μὴ κουράζεται ὁ κόσμος!! Ἐνῶ εἰς τὰ Ἱπποδρόμια ἐτάκων ὄρθιοι ἀπὸ τὰς 2 μ. μ. πολλὰκις ἕως εἰς τὰς 6 καὶ 7 μ. μ. καὶ ὁ ἥλιος τοὺς καίει, καὶ τὸ χῶμα τοὺς καίει ἀσπερους!! καὶ ἐκεῖ δὲν κουράζονται καὶ μάλιστα χάνονται περιουσίαι!!! 5ον) Νὰ καταργηθῇ Ἡσθεῖα (δηλ. ἡ Βασίλισσα ὅλων τῶν ἀρετῶν) καὶ ἄλλα... Τώρα τί ἐδιαβάσαμεν εἰς τὸ ἀξιοτίμητον φύλλον «Φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας» τῆς 7 Μαρτίου 1951 μὲ τὸ Φράγνικον Ἡμερολόγιον. Ὅτι ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀθηνάγόρας θὰ κήρυξῃ μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν (ἔτσι γράφει ὁ δημοσιογράφος ἀνταποκριτὴς). 1ον) Θὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸ Ἐκονοσιάσιον τὸ Τέμπλον τοῦ Ἰεροῦ!!! διότι κατ' αὐτὸν δὲν χρειάζεται!!! Διάβασε ὅμως τὰ τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, καὶ θὰ ἴδῃς ἂν χρειάζεται ἢ ὀχι διότι εἶναι διαταγὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Θεόπλητ Μωϋσῆν. 2ον) Θὰ πετάξῃ τὰ ἀναλόγια τῶν ψαλτῶν διότι κατ' αὐτὸν εἶναι «σκαλοσιὲς τῶν γισσιῶν»!!! Τὸν διαφεύδουν ὅμως τὰ λεγόμενα Ἀντίφωνα, τὰ ὁποῖα ψάλλονται ἀπὸ τοὺς 2 χοροὺς!! 3ον) Νὰ λείψουν οἱ ψάλται μὲ τὰ τιμβίσματα κατ' αὐτόν. Ἀλλὰ τὸν διαφεύδουν τὰ ἄρετα ρήματα, ποὺ ἤκουσεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν ἤρπινε ἕως πρὶν

οὐρανοῦ. Διότι αὐτὸ σημαίνουν τὸ τέ-ρι-ρέμ, ποὺ ψάλλονται καθὼς καὶ τὸ νε-ρενὰ κλπ. δηλ. *ἄνεξ ἄνα*—*ἄφεξ* (συγχώρησε) Βασιλεῦ. 4ον) Νὰ ψά-
λῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ *Κόρο* ἀπὸ νέους καὶ νεά-
νιδας!! Καὶ φαντάζεσαι Ὁρθόδοξε Χριστιανικὴ *Ασὲ*
τί θὰ γίνῃ!!. Μάθε ὅτι ἄλλοτε τοιοῦτος χορὸς ἔ-
ψαλλεν εἰς τὸν Δεξιὸν χορὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.
Καὶ ἐνῶ ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τὴν Ὁραίαν Πύλιν ἐδυμιά-
ζεν ἵνα μεταδώσῃ χάριν (διότι ἡ εὐχὴ τοῦ θυμιάμα-
τος λέγει τοῦτο), ὅταν ἔφρευγεν ὁ κόσμος οἱ νεοκώ-
ροι ἐσύνιζαν ἀπὸ τὸν χορὸν μὲ τὸ *παράσι* τὰ *ἀπο-*
ταίγαρα (δηλ. τίς γόπες). Διὰ νὰ καταλάβῃς ὁ Ἱε-
ρεὺς προσέφερε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, καὶ αἱ ἄνδρες
τοῦ *κόρου* προσέφεραν θυσίαν εἰς τὸν *διάβολον*!!

5ον) Εἰς τὰς *χοροεπερίδας*!! νὰ λαμβάνουν
μὲ τὰς κυρίας μέρος καὶ οἱ κληρικοὶ χωρὶς *μαλλιά*
καὶ *χωρὶς γένεια*, καὶ ἀφοῦ βέβαια θὰ δογιάσουν
ὅλην τὴν νύκτα (διότι καὶ εἰς τὰ *Μπέν-Μιξ* θὰ
πηγαίνουν) τὴν πρωτὴν θὰ σοῦ δίδουν *εὐλογίαν*!!

6ον) Θὰ ἀνοίξῃ τὴν *πύλιν τῶν Πα-*
τριαρχείων, διότι αὐτὸ κατ' αὐτὸν εἶναι *ἀναγρο-*
νισμός. Ἐνῶ σῶζεται τὸ ἱστορικὸν «ὅτι οἱ Τοῦρκοι
ἐκρέμασαν ἐκεῖ τὸν *Ἐθνομάρτυρα* καὶ οἱ Ἑβραῖοι,
ἔπειτα ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν δέσαντες μεγάλον
λίθον εἰς τὸν λαμὸν τοῦ *Μάρτυρος* ἀφοῦ τὸν ἐσυ-
ραν εἰς τοὺς δρόμους τῆς Κωνσταντινέως. (Διάβασε τὸ
ποίημα του καὶ θὰ ἰδῇς). Λαε, Ὁρθόδοξε τῆς Ἑλ-
λάδος αὐτὰ εἶνε *πρόδοξος*!! ἡ ἀνατρέπουν ὅ-
λα ὅσα ἐθέσπιον οἱ Ἅγιοι, καὶ Θεοφόροι καὶ θαν-
ματούργοι Πατέρες εἰς τὰς 7 Ἁγίας Οἰκ. Συνόδους
καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ μᾶς τὰ παρόδωκαν νὰ
τὰ κρατῶμεν *ἀπαράσπαστα*. Ὅλοι οἱ *Νεοτερι-*
σμοὶ καὶ αἱ *Καινοτομίαι*, καταργοῦν, τὴν *εὐαγέ-*
πειαν, τὸν *σεβασμὸν* καὶ τὸν *στολισμὸν* τῶν ἱερῶν
μας Ναῶν, καὶ νὰ φυλάττωμεν ὡς ἱερὰ καὶ Θεῖαν
ὀπλοθήκην. Τὰς *παρανομίας* καὶ ὅσα ὑπαγορεύει
τὸ *ἱερὸν Πηδάλιον*, μόνον *ὑπερήφανος* καὶ *διε-*
στραμμένη καρδιά καὶ ἐσκοτισμένη διάνοια τὰ τε-
κένετα, διὰ νὰ φέρῃ *ταραχὰς* καὶ *πειρασμοὺς* εἰς
τὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν. Δι' ὅλας ὁμας
ταύτας τὰς ἀσχημίας, ἔρχεται ἀπώλεια διότι ταῦτα
πάντα μισεῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Διότι λέγει ὁ προφητὴς
ὑπερηφάνους λογισμοὺς καὶ ἀκαθάρτους καρδίας
συντρίβει ὁ Κύριος ἡμῶν. Καὶ θὰ ἐξολοθρευθοῦν
ὀφθαλμοὶ ὑπερήφανοι καὶ γλώσσαι ζητοῦσαι τὸ
ἄδικον, καὶ χεῖρες ποὺ χύνουν *αἷμα δίκαιον* καὶ πό-
δες ποὺ τρέχουν ἵνα κακοποιήσουν. Ἐὰν λοιπὸν δε-
χθῇς Χριστιανικὴ Λαὲ τὰ ἀτοπήματα ταῦτα, πρέπει
ὅλην σου τὴν Ἱστορίαν νὰ τὴν *καύσῃς*. Εὐάνησε
λοιπὸν Ὁρθόδοξε Λαὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ πρόσεξε διό-
τι θὰ σηκωθῇς μίαν ὥραίαν πρωτὴν, καὶ θὰ εἰσαι
αἰρετικὸς τοῦ χειρίστου εἵδους. Τώρα ποὺ εἶναι ἡ-
μέραι *Νηστείας* καὶ *προσευχῆς*, *νηστεύσε*, *γονά-*
τισε, *κλαῦσε*, παρακάλεσε τὸν Σωτῆρα μας, παρα-
κάλεσε, τὴν *σκέπην* μας, τὴν *βοήθειάν* μας τὴν Θεί-
αν προστασίαν μας, τὴν *ὑπεραγίαν* Θεοτόκον, νὰ
μᾶς λυπηθῇ, νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ ταύτας τὰς δοκι-
μασίας, καὶ ἀπὸ τοῦ *πειρασμοῦς*, τῶν ὁριτῶν καὶ
ἀοράτων ἐχθρῶν μᾶς καὶ νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ
νεοτερισμοῦς καὶ τὰς *καινοτομίας* καὶ ἀπὸ τὰς *πα-*
γίδας, καὶ τὰ μηχανήματα καὶ τὰς μεθόδους τοῦ δια-

βόλου. Ὁρθόδοξε Λαὲ τῆς Ἑλλάδος, σοῦ τὰ γράφω
ὅλα αὐτά, διότι ἀγαπῶ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν μας,
εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθημεν καὶ καυχόμεθα ὅτι εἴμε-
θα Ὁρθόδοξοι, διότι ἀγαπῶ τὴν πολεμουμένην καὶ
πληγωμένην Πατρίδα μας, τὴν δοξασμένην καὶ εὐ-
λογημένην ἀπὸ τὸν Θεὸν Ἑλλάδα μας, καὶ πονῶ καὶ
ἀγαπῶ καὶ σέ, καὶ θέλω νὰ σέ προφυλάξω, καὶ νὰ
σέ σώσω ἀπὸ τοῦ νεοτερισμοῦ καὶ τὰς καινοτομίας
καὶ τὰς αἱρέσεις, διότι ἔρχεται ταχέια ἡ ὁργὴ τοῦ
Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

Μάρτιος 9η (π. ἡ.)

Ἐρημίτης ποὺ τὸν βλέπει μόνον ὁ Θεός

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ Γ.Ο.Χ.

Πρὸς

Τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλλαβεστάτους Πρεσβυτέρους
καὶ Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς τέκνα τῆς καθ' ἡ-
μᾶς Ἀγιοταῆς Ἐκκλησίας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ περισπούδαστα καὶ Ἀγαπητὰ
Χάρις ὑμῖν καὶ Εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δ' εὐ-
χὴ καὶ εὐλογία.

Μετὰ βαθύτατης ὁδύνης καὶ θλίψεως, ἀγγέλομεν
ὑμῖν τὴν πρὸς Κύριον μετástασιν τοῦ Ἐπισκόπου
Κυκλάδων Κυροῦ Γερμανοῦ, ἡμετέρου ἀδελφοῦ, σὺλ-
λειουργοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συ-
νόδου ἐπισυμβάσαν τὴν 24ην Μαρτίου ἐ.ε. ἡμέραν
Παρασκευὴν καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐν τῇ Κλινικῇ ἡ «Ἀ-
γία Ἑλένη».

Υπέκυψεν οὗτος εἰς τὰς δοκιμασίας καὶ τοὺς κό-
πους, οὓς ἐδέξατο ἐπὶ δεκαεξαετίαν ἀγωνιζόμενος
ὕπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἰδία εἰς τὰς πικρίας τῶν
ἡμερῶν τούτων τῶν ἀνηκούστων διώξεων. Τοὺς δό-
λοφόνους τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ καὶ ἀλήστου τῇ μνή-
μῃ Ἡρώος τῆς Ὁρθοδοξίας, παραδίδομεν τῇ Θεῇ
Δίκῃ, ἵνα Αὕτη ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν.

Ἡμῖν πᾶσι τοῖς τεθλιμμένοις τέκνοις ἡμῶν πα-
ραγγέλλομεν, ὅπως ἐπιτελέσητε ἐπιμνημοσύνας δεή-
σεις ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἐκλεκτοῦ Ὁρθοδόξου Ἱε-
ράρχου εἰς τὰς κατακόμβας τοῦ 1951, ἐνθα προσεῦ-
χέσθε Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, διακόμενοι διὰ Κυβερ-
νήσεως ἀκούσης τὴν τετραννίαν ἐνῶ τιτλοφορεῖται
φιλελευθέρα καὶ ὑπὸ Ἱεραρχίας θελούσης νὰ λέγε-
ται Χριστιανική.

Τῷ πρὸς Κύριον μεταστάντι Ἀγίῳ Ἀδελφῷ ἡ-
μῶν ἀναφωνῶμεν βαρυντικοῦς αἰωνία ἡ μνήμη
αὐτοῦ.

Ἐντολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἐπίσκοπος

† ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΙΟΣ

Ἐμβλήματα Χειρῶν

Ἐμβλήματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιτα-
γῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν κ. Σταύρον Κα-
ρκητσοῦ Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήνας

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντὴ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερραϊνός
Θερμοκλιεῖς 38.— Ἀθήναι

ΘΑΙΒΕΡΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

—Ντρίν... ντρίν...

—Ἐμπρός. Τί λέτε;

—....

—Ὡστε δὲν ὑπάρχει ἐλπίς ζωῆς;

Αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ μοιραῖο τηλεφώνημα, ποὺ ἀνήγγειλε τὴν προσβολὴν τοῦ Ἁγίου Κυκλάδων ἀπ' πλήρη ἡμιπληγίαν.

Μία θλίψις κατέλαβε τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραφείων, ἐνῶ τὰ πρῶτα δάκρυα τῆς ὁδύνης ὑγραίνουν τὰ πονεμένα μάτια.

Σὲ 15' εἴμεθα στὸ πλευρὸ τοῦ ἀσθενοῦς.

Ξαπλωμένος σ' ἓνα κρεβάτι, μὲ κλεισμένα τὰ μάτια ἀνέπνεε τὸν βαρὺ ρόγχο. Σκηνὴ ἀξέχαστη, ποὺ πάντα θὰ μᾶς θυμίζει τὸ μεγαλεῖον τοῦ μεταστάντος ἥρωος. Νὰ πῶς πεθαίνουν οἱ ἥρωες! διωγμένοι, ταλαιπωρημένοι, περιφρονημένοι.

Καὶ μετὰ ἡ σκηνὴ συνεχίζεται στὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φερρών 30 κλινικὴ «Ἁγία Ἐλένη». Σ' ἓνα δωμάτιο ὁ ἥρωας ἀργοπεθαίνει. Στ' ἄλλο τὸ λατρικὸ Συμβούλιο ἀποφαίνεται γιὰ τὸ ἀναπότρεπτο τοῦ μοιραίου. Καὶ σ' ἓνα ἄλλο μακρυνὸ δωμάτιο μερικοὶ μαυροφόροι τύραννοι μὲ σατανικὸ γέλιο, γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ ἀντιπάλου τῶν, στέλνουν ἤδη στὴν κλινικὴ τοὺς πρῶτους ἀστυνομικοὺς γιὰ νὰ μὴ δραπετεύσῃ ὁ... νεκρός! Θέλουν νὰ λέγωνται ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ. Τὰ γεμάτα ὁμῶς μίσος ἔργα τους, μᾶς δείχνουν ποῖοι εἶναι.

Στὶς τέσσερις τὸ ἀπόγευμα τὰ ἀγγελούδια τοῦ οὐρανοῦ συνώδευαν τὴν ψυχὴ τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου μ' ῥοστὰ στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἀληθείας γιὰ νὰ πῇ μὲ θάρρος ὁ μαρτυρικὸς Ἱεράρχης «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὴν πίστιν τετήρηκα τὸν δρόμον τετέλεκα. Ἰδοὺ ἀπόκειται μοι ὁ τῆς Δικαιοσύνης στέφανος».

Ἀμέσως τότε ἀρχίζει ἓνας δραματικὸς ἀγὼν γιὰ... τὴν κυριότητα τοῦ νεκροῦ! Ποῦ φθάσαμε! Οὔτε τὸν νεκρὸν σου δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ τιμῆς! Οἱ ἀξιώματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Ἀσφαλείας, παιδιὰ ἐκλεκτά, ὁμολογοῦν ὅτι ντρέπονται γιὰ τὶς διαταγὰς ποὺ εἶχαν. Ἀπευθυνόμεθα ἱεραρχικῶς στοὺς ἀρμοδίους καὶ οἱ ἀρμοδίοι ζητᾶν τὰς εὐλογίας τοῦ Γέροντά τους, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται κάθε διευκόλυνσι καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀξίωσι τοῦ (ἄνθρωπος τῆς ἀγάπης) νὰ πεταχθῇ σὲ μ' ἄκρη, σὰν αὐτοὺς ποὺ ἐκτελοῦν τὰ ἀποσπόμενα.

Ἡ ἐπιμονὴ αὐτὴ φέρνει δάκρυα στὰ μάτια τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιώματικοῦ τῆς Ἀσφαλείας. Ἔτσι στὶς 3 τὸ πρωῒ μέσα στὸ δωμάτιο τῆς κλινικῆς σ' ἓνα στενὸ περιβάλλον διαβάζονται οἱ νεκρώσιμες εὐχές στὸ ντυμένο μὲ τὰ ἱερά του νεκρὸν Ἀρχιερέα.

Στιγμὴ, ποὺ μᾶς φέρνουν οὐ μὲν μὲν τὴν ἡρωικὴ ἐποχὴ τῶν κατακομβῶν. Μὲ τὴν διαφορὰ ποὺ οἱ δίδονται, στὴν ἐποχὴ τῶν κατακομβῶν ἦσαν εἰδωλοάτρου, ἐνῶ τώρα εἶναι Χριστιανοί

νοί (δηλαδή χριστιανοκάπηλοι). Ἀναλογίᾳ τραγικῇ, ποὺ δικαιολογεῖται μονάχα ἀπὸ τὴν ψυχικὴ ὁμοιότητα καὶ ἀποδεδειγμένη διαφθορὰ τῶν διωκτῶν.

Μετὰ ἀπὸ τὴν νεκρώσιμῃ αὐτῇ ἀκολουθίᾳ, τὴν ἀπλή, ἀλλὰ τὴν γεμάτῃ συγκίνησι καὶ θρησκευτικὸ μεγαλεῖο, οἱ ἀστυνομικοὶ ἐκτελοῦσαν τὸ μακάβριο καὶ ἄχαρι ἔργο τῆς μεταφορᾶς τοῦ νεκροῦ στὸν τόπο τῆς ταφῆς.

Μιὰ παρέκβαςι: Ἀεῖζει κάθε ἔπαινος στοὺς ἄνδρας τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. Ἄν καὶ δὲν εἶχαν βέβαια τὴν δύναμι νὰ ἀρνηθοῦν μὲ τὴν παραίτησί τους μιὰ τέτοια ἀνῆθικη καὶ ἄδικη διαταγή, εἶχαν ὁμῶς πλοῦσια τὴν εὐγένειαν, τὴν καλωσύνην καὶ τὴν συμπάθειαν στὰ θύματα τῶν βαρβάρων αὐτῶν διωγμῶν. Τὸ ἀνήκει ἓνας δημόσιος ἔπαινος.

.... Καὶ μετὰ τὸ Σαββάτο τῶ πρωῒ, Στὸ Β'. Νεκροταφεῖο Ἀθηνῶν, λαϊκὸ προσκύνημα. Στὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῆς πρωτευούσης ἰσχυραὶ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις φρουροῦν στὰ Πατήσια δυὸ πυροσβεστικὲς ἀντλίες, ἔτοιμες πρὸς δράσιν! Στὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Χαλκοκονδύλη 7) δύο μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου, κατὰ κοπὰ, ἀπ' τὴν νυκτερινὴ ταλαιπωρίᾳ, φρουροῦνται ἀπὸ ὁμάδα ἀστυνομικῶν! Παρ' ὅλα ὁμῶς αὐτὰ τὰ μέτρα, χιλιάδες κόσμου, κατευθύνεται στὸ Β'. Νεκροταφεῖον. Μὲ τὴν σειρὰν τους προσκυνοῦν τὸν δέσμιον νεκρό.

Οἱ ἀρμοδίοι ἀπ' τὴν προσέλευσι αὐτὴν θορυβοῦνται καὶ διατάσσουν νὰ ταφῇ 10 ὥρες νωρίτερα.

Ματαίως διαμαρτύρονται οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι.

Καὶ στὶς 10 συνοδεύεται ἀπὸ τὸ ἀγαπημένον τοῦ ποίμνιο εἰς τὴν τελευταία του κατοικία.

Τὸ κλάμα γίνεται θρήνος· καὶ τὰ δάκρυα ὀλόλευκα ἄνθη γιὰ τὸ νεκρό. Στὴν πένθιμῃ σιγῇ μιὰ γνωστὴ φωνὴ ἀκούγεται. Εἶναι ὁ ἀγαπητὸς μας Κώστας Κόμνιος, ἐκλεκτὸ στέλεχος τῆς Ἐκκλησίας, ἀκαταμάχητος ἀγωνιστὴς τοῦ ἀγῶνος μας. Ἀποχαιρετᾷ τὸν νεκρὸ καὶ ὑπόσχεται, γονατισμένος μπροστὰ τοῦ νὰ συνεχίσουμε τὸν ὁρμὴ ἀγῶνα τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ.

Αὐτὴ ἦταν μὲ δυὸ λόγια ἡ μεγάλῃ σκηνή, ποὺ θὰ τὴν γράψῃ ἡ Ἱστορία. Αὐτὸ ἦταν τὸ ἡλιοβασίλεμα ἑνὸς ἥρωος, ποὺ διέθεσε τὰ πάντα στὸ βωμὸ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Θρησκείας. Αὐτὴ ἦταν ἡ ἐκδήλωσις τῆς εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τῶν εὐεργετηθέντων. Ἀντὶ τοῦ μάννα χολῆν. Ἔτσι ἀμείβονται ὁμῶς οἱ Μεγάλοι «Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμεῖς διώξεωσιν». Ἦδη τὸ ἔγκλημα αὐτὸ τὸ ἐκάκισε ἡ κοινὴ γνώμη. Ὁ ἀσύρματος ἐννοίωσα ντροπὴ, ὅταν μετέφερε τὸ μεγάλο αὐτὸ αἶσχος εἰς τὴν Φιλελεύθερῃ χώρα τῆς Ἀμερικής.

.... Ἡ δόξα ὁμῶς τοῦ Μεταστάντος εἶναι, ἀνεξάρτητῃ ἀπὸ τὸ μῖσος τῶν συγχρόνων του. Ὁ αἰτὸς ποτὲ δὲν φοβᾶται ἀπὸ τὸ μιστὸ στριφογύρισμα τοῦ φιδιοῦ. Καὶ ὁ ἐπισκοπὸς μας, μέσα εἰς τὴν Δόξα τῶν Ἀγίων πλέον εὐχεται γιὰ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΗΡΩΕΣ

ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΡΥΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ὁ κοιμηθεὶς ἐν Κυρίῳ Μητροπολίτης Γ. Ο. Χ. Κυκλάδων κυρὸς Γερμανὸς Βαρυκόπουλος ἐγεννήθη ἐν Πειραιεὶ τῷ 1864.

Διακούσας τῶν ἐγκρίτων μαθημάτων ἐπ' ὧς αὐτὸς εἶτα τὴν Θεολογίαν ἐν τῷ Ἐθνικῷ αἰ Καποδιστριακῷ Παιδείᾳ, ἀριστεύσας κατὰ τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνακηρυχθεὶς Διδάκτωρ.

Μετὰ ταῦτα ἐλαυνόμενος ὑπὸ ἀκα ανικῆτος πρὸς τὰ Θεολογικά, ἐξελέξατο τὸν δὲ κολόν καὶ ἀσπασθῆναι τὴν ἀρετὴν καὶ χειρονοήσας διάκονος καὶ ἀμείων, εἶτα εἰς πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυρ. Θεοκλήτου ὑπηρέτησεν ὡς ἐφημέριος εἰς τὰς ἐν Πειραιεὶ Ἐκκλησίας. Ταῦτοχρόνως ἐδίδασκεν ὡς Καθηγητὴς εἰς τὰ ἄριστα τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς σχολεῖα (Ζήση, Ἀγροφώτου κλπ.).

Τάχιστα ἡ φήμη τοῦ ὡς ἀρετωτάτου ἀνδρός, ὡς ἐξαιρετοῦ καθηγητοῦ ὡς αὐστηροτάτου τὰ ἥθη καὶ τὰς πεποιθήσεις κληρικοῦ διεδόθη. Ἀπολαμβάνων ἐξ ἰδίας ζωῆς, συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων εὐργασθῆναι συντόνως ἐπὶ παντός ἐπιπέδου, ὅπερ ἐθεώρει ἐμπόδιον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ.

Οὕτω Νοσοκομεῖα, Φυλακαί, Σχολαί, Κατηχητικὰ σχολεῖα, Φιλανθρωπικὰ ὀργανώσεως ἡσθάνθησαν τὴν ζωὴν καὶ θερμουργὸν παρουσίαν τοῦ. Ἡ ἀν γροφὴ τῶν ἰδρυμάτων, ὅσα αὐτὸς καθίδρυσεν ἢ ὅσα ἀνεξωπύρωσε καὶ προώθησε θὰ ἦτο λίαν μακρὸς ἐν ἀνεγρόφῳ. Ἐνδεικτικὸς μόνον ἀναφέρεται, δι' ὅπῃ ἔβην ὁ ἰδρύσας καὶ ἐμπνεύσας τοὺς «Τρεῖς Ἱεράρχας» κλπ.

Ῥητὸρ θαυμάσιος, πατριώτης ἐνθερμώτατος πρωτεστάτησεν εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν ἢ ἐθνικὴν ἐκδήλωσιν, οἱ δὲ ἐπιζῶντες μαθηταὶ τοῦ, λίαν πολυάριθμοι δύνανται νὰ μαρτυρήσουν περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀγώνων καὶ τῆς φλόγας τοῦ νεαροῦ Ἀρχιμ. δριτοῦ.

Ἡ Βασίλισσα Ὀλγα γνωρίσασα αὐτὸν καὶ ἀντιληφθεῖσα τὸ ἡθικὸν μεγαλεῖον, τὴν ἀνυπερβλήντων ἀετὴν καὶ τὴν ἐνθεον ὁρμὴν τοῦ προσελάβετο αὐτὸν ὡς πνευματικὸν τῆς καὶ πλειστακίς καὶ ἐγγράφως ἀκόμη (κατὰ τὰς ἀπουσίας τῆς) συνεβουλεύετο τὸν Τελεωτὰ Μάρτυρα.

Τέλος, τὸ 1909, δι' ἐπὶ τὸ ὄνομά τοῦ κατέστη εὐρύτατα γνωστὸν, ἀπεστάλη ὡς Ἱερακὸς Προϊστάμενος τῆς ἐν Γαλλίᾳ (Μασσαλίας) Ὁρθόδοξου Κοινότητος. Ἐπὶ τετραετίαν ἐν Μασσαλίᾳ, Παρισίοις, Ραμν καὶ ἄλλοις τοῦ μέγας νεκρὸς ἠγωνίσθη κατὰ τῶν διχονοιῶν, οἷτινες ἐχώριζαν τοὺς ἐκεῖσε Ἕλληνας, κατὰ τῆς ἀκοιμένης ὑπὸ τῶν καθολικῶν προσηλυτιστικῆς προπαγάνδας, ἐπρωτοστάτησεν εἰς τοὺς ἐράγους ὑπὲρ τοῦ ἐλληνικοῦ Στρατοῦ, ἱεράσια δὲ ποσὰ ἀπεστάλησαν φροντίδι τοῦ εἰς Ἑλλάδα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑνὸς πλυν δυνάμεων, αἷνιν προητομαζόν τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς βαλκανικοὺς πολέμους. Τὰ ποσὰ εἶναι ἀληθῶς ὑπερμέτρως μεγάλα. Ὅλοι αἱ ἀποδοχεὶ τὸ ζέοντις τῇ πίσει ἀνδρὸς ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς λατρευτῆς Του Πατρίδος. Αἱ νίκαι κατὰ τῶν βαρβάρων ὑπῆρξαν δι' αὐτὸν ἀφορμὴ θεσπεσίων λόγων, οἷτινες ἐναυλοῖ εἰσοὶ παραμένοντες εἰς τῶν ἐπιζώντων τὴν ἀκοήν.

Δυστυχῶς ἔκτοτε αἱ κοινοτομίαι καὶ αἱ νεωτερισμοὶ ἐνεφυλοχώρησαν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ἱερεῖς ἀνεπίγνωτοι τῆς ἀποστολῆς τῶν παρέβαιναν συνεχῶς τὰς ἐντολὰς τῶν Συνόδων καὶ τῶν Γραφῶν, πολιτικοφρονινοῦντες, ἀκολαστικόντες, χρηματισμένοι κ.ο.κ. Σφ.δρόν, ἀλλὰ μάταιον δυστυχῶς ἀγῶνα

διεξήγαγε κατὰ τῶν ἀσυνεδῶν τούτων ὁ τεθνεὼς Μάρτυς. Ἡ συνέπεια εὐνόητος: Μὴ παρασταθεὶς ὅφ' οὐδενὸς ἠτήσατο τὴν ἀντικατάστασίν του, παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις δὲ τοῦ τε Ἀρχιεπισκόπου Ἑλλάδος καὶ κυρίως τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων, οἷτινες τὴν ἐλάτρευσαν, ἐέμεινεν εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ παραιτηθεὶς ἐπανεκάμφεν εἰς τὴν Πατρῶν γῆν.

Ἀπαγορευμένος καὶ περίλυπος ἐκ τῆς γῆνης ἀθλητῆς ἐζήτησε καὶ ἐτοποθετήθη ὡς Ἀρχιμανδρίτης ἐν Παλ. Φαλήρῳ καὶ ἐκεῖ ἐξήσκησεν τὴν ἀγασθοῦσαν δριμύτην του. Οἱ ἐν Παλ. Φαλήρῳ ἐρωτώμενοι δύνανται νὰ ὁμολογήσουν καὶ τοῦτο πράττειν π ντο περὶ τοῦ χαρκτηρὸς καὶ τῆς ὁκάμπτου αὐστηρότητος τοῦ κεκοιμημένου.

Τῷ 1922 γίνεται ἡ ἐορτολογικὴ μεταβολή. Καὶ ἀρχίζει ὁ ἀγὼν. Ὁ Βαρυκόπουλος πρῶτος, ἀφόβως ἀτλάει τὴν λεγομένην δισμοιρίαν πρὸς τοὺς Πατράρχας: ἐπισήμων τῶν ἐκιδνόν, ὃν δημιουργεῖ ἡ αὐθαρεσία τῶ καινοτόμων καὶ ἀσεβῶν ἐπισκόπων Μετ. Μεταξάκη καὶ Χρυσότ. Ποπαδοπούλου. Οὗτοι μαχόμενοι καταδύκουν συνεχῶς τὸν πρεσβύτερον ἡδὴ τὴν ἡλικίαν κληρικό. Ἀνακρίσεις, δῶξες, συκοφαντίαι, ὕβρεις, τὰ πάντα χαλκεύονται κατ' αὐτοῦ καὶ ὁ διὰ βολος μηχανεῖται διαρκῶς νέα μέσα κάμψεως τοῦ ἀτιθάσσου Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ. Πλὴν ἀνενεργῇ ὅλα τὰ σατανικά μέσα παραμένουν. Ἀκλόνητος ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων τῆς Πιστεως ἀγωνίζεται ὁ ἐμπλὸς ἀρετῆς γέρον νὰ ἐπαιγεῖται τὸν καλλυρόφον Ναόν τῆς Ὁρθοδοξίας. Δὲν παραλείπει ταῦτοχρόνως, παρὰ τὴν ἀπαγογήσειν του, τὴν δριμύτην ἐπὶ εὐρυτάτου πεδίου. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐτοιρεία, ὁ Παρησασός, τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα ἀντηχοῦν ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ προειδοποιούσαν, ἐλέγχουσας, προμαντεύουσας. Ὁ Κύριος ἐνεψύχωσε τὰ στέρνα αὐτοῦ.

Τέλος τὸ ποθοῦμενον τελεῖται. Οἱ ἀρχιερεῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ μαθητὴς τοῦ ἐπίσκοπος Ζακύνθου Χρυσόστομος, ἐξέρχονται καὶ τὸν πρῶτον, ὃν ζητοῦν νὰ ἔχουν παρ' αὐτοῖς εἶναι ὁ Βαρυκόπουλος. Κι ὁ Βαρυκόπουλος ὑπαρχούσης πλέον συνοδικῆς ἡγεσίας, δὲν διστάζει. Ἐξέρχεται εἰς τὸν ἀγῶνα ἐγκαταλίπων τὰ πάντα.

Τὰ κατόπιν εἶναι πλέον γνωστά. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ψυχρὸς ἀλλ' ἀμερόληπτος καὶ ἀντικειμενικὸς παρατηρητὴς, θὰ δικάσῃ, θὰ κρίνῃ, θὰ ἀποφασίσῃ, ἐάν ἐπελέγασιν τὴν ἀγαθὴν μερίδα ὁ νεκρός.

Ὁ κειμηλὶς Ἀρχιερεὺς Διδάκτωρ Θεολογίας ὢν συνέγραψε ἱκανὰ βιβλία (ἐν οἷς ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγ. Ἀλεξάνδρου, ἡ Ἐμνητεία τῆς Ἀκολουσίας τῶν Παθῶν κ. ἄ.), ἔδωκεν οἰκισεν εἰς τὰς γνωστοτάτας Ἀθηναϊκὰς καὶ Περαιτικὰς ἐφημερίδας ἀρθρα θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικά, καὶ ἐποίησατο σωρεῖαν διαλέξεων ἐπὶ διαφόρων θεμάτων κυρίως κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ κατὰ τῶν διαφόρων αἰρέσεων καὶ προπαγάνδων τὸ καταοιρετικὸν μῖσος τῶν ὁποίων δι' ὅλου τοῦ βίου τὸν ἐδίωκε.

Διετέλεσε μέλος πλείστων ὡς Ἐπιστημονικῶν Ἐταιρειῶν καὶ Ὁργανώσεων, ὡς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, τῆς περὶ τῆς Περαιτικῆς Ἐταιρείας «Ὁ Ἑλληνισμός», τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων κλπ.

Ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δις παρεσημοφορήθη διὰ τὸς ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ καὶ ἡμεδαπῇ προσφερθείσας ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ παλαιοεορτολογικοῦ ἀγῶνος δι', ἐξωρίσθη καὶ πλειστάκις κατεδιώχθη. Πλὴν σταθερὸς καὶ ἀκλόνητος ἀντιπαρήλαε τὰ θεῖα.

Ἡ τελειότητα ὡς ἐξορία τοῦ συστρατιώτου Του Ἀρχιεπισκόπου πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομου, αἱ βάσανοι αὐτόχρημα ἱεροεξεταστικαί, εἰς ἃς τὰ πνευματικά του τέκνα καὶ οἱ ἱερεῖς ὑπεβάλλοντο, ἡ συμπτύκνους τῆς προσγεομένης ἀδικίας, τὸ θέαμα τῶν ἐκτραχηλισμένων καινοτόμων κληρικῶν, ὑπειθυμίζοντων τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς πτώσεως τῆς Ρωμαϊκῆς Αυτοκρατορίας, ὅλα τὰ ἐπὶ ἐπέσκαψαν προοδευτικῶς τὸν πολὺν γέροντα καὶ ὁ ἄλλοχέων θάνατος, λυτρωτὴς ἦλθε νὰ φέρῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἁγίου θύματος εἰς τὸν

τὰ ἀγαπημένα του παιδιὰ, γιὰ τὴν εὐδόξω τοῦ ἀγῶνος, ποὺ τὸν πόνησε καὶ πρὸ παντός γιὰ τὴν συγγνώμην τῶν ἀνθρώπων τοῦ μίσους καὶ τῆς κακίας.

(C) Παν. Γραμματείας ΑΙΟΝ. ΜΗΑΤΤΕΤΑΤΟΣ

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Ἡ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ
ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΜΑΣ

Τὴν ἐπομένην τοῦ θανάτου τοῦ ἐλήφθη συλ-
λυπητήριον τηλ)μα ἐξ Ἀμερικῆς, τὸ ὁποῖον πα-
ραθέτομεν κατωτέρω. Ἦδὴ τὸ πένθος προσλαμ-
βάνει πανελλήνιον χαρακτήρα, οἱ δὲ πένθοι
τε εὐνοῦνται εἰς μίαν κατακραυγὴν ἐναντίον
τῶν παραγόντων τοῦ μίσους καὶ τῆς κακίας,
τῶν ὁποίων θῶμα ὑπῆρξε καὶ ὁ μεταστάς,

TAZ 82)GWB 5A Ney York 38 9

Σταῦρόν Καρ μῆτσον

Ἀθήνας

Κλῆρος τε καὶ λαὸς γνησίων Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν Ἀμερικῆς ἐπὶ ἀπροσδοκίῳ θανά-
τῳ προσφιλοῦς Ἐπισκόπου Γερμανοῦ Κυκλάδων
συλλυπούμενοι ὑμᾶς ἐγκαρδίως εὐχόμεθα τὴν
ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Ἀρχιεπίσκοπος ΑΡΣΕΝΙΟΣ
Ney York City

Εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκ. Κυκλά-
δων ἀντὶ στεφάνου, κατέθεσαν :

Εἰς Ὁρφανοτροφεῖον

1) Τὸ Δ. Σ. τῆς Π.Θ.Κ.Ο.Κ. δρχ. 1.000.000

2) Ἡ οἰκογένεια Λούμου δρχ. 150.000

Εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

1) Ἡ κ. Βασίλ. Πυργιτάλα » 896.000

2) Ἡ κ. Εὐαγγελία Τσαμίδη » 224.000

ληρικὴν Κυβέρνησιν νὰ ρυθμίσῃ ἕνα ζήτημα διὰ τὸ
ὁποῖον καὶ ἡ ἰδία θὰ στενοχωρεῖται.

Οὗτω λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἀπὸ τὰς εἰρηκδὸς καὶ
ὀρθᾶς ἐισηγήσεις τῶν δύο ἡ ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου
Ἀνατολ. Ἐκκλησίας, Πατριάρχων Κων)πόλεως καὶ
Ἀλεξανδρείας, τὰ αὐτὰ ἤσκησε εἰς τὴν Ἱερὴν Σύνοδον νὰ
ἀναμνήσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς συγκληθητομένης Πατρι-
οδόξου Συνόδου.

Ἐάν τοχὸν συναντήσῃ ἀντιδρασίς κ μέρους τῶν
κύκλων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, θὰ δύναται νὰ
ἐπικαλεσθῇ τὴν κρίσιν τῆς κοινῆς γνώμης, τὴν ὁποίαν
ἀσφαλτὸς θὰ θέῃ ἐν μένῃ καὶ συνηγοροῦν.

Κατὰ τὸ δόσστημα δὲ αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἀνακα-
λέσῃ, ὅλα τὰ βάρβαρα μέτρα τὰ ὁποῖα τροφοδοτοῦν
πλευσίως τὸ διεθνὲς ὁδφῶνον καὶ ὄν διεθνῆ ὕπον.

Ἐξορκίζομεν τὴν Ἀληρικὴν Κυβέρνησιν ἐν ὀνό-
ματι τῶν θεῶν καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Γράμμου, ὅπως
ἐξαρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ δικαίωσιν τὴν
παίριδά μας εἰς τὰ ὅμματα τῶν ξένων.

Ἐάν καὶ τώρα δὲν ἐπιδηλώσῃ μία ὕσις εἰρηκδὸς
καὶ φλελευθέρια, τότε ἡμεῖς θὰ ἔχωμεν δικαιοσύνην ἐν-
πὶόν ξένων καὶ ἡμετέρων θεωρούμενοι δικαίως καὶ εὐ-
λόγως θύματα ἐδικῶν καὶ βαρβάρων διωγμῶν, ἡ δὲ
κυβέρνησις καὶ οἱ ἀρμόδιοι θὰ φέρουν τὴν εὐθύνην ἐ-
νώπιον τῆς ἱστορίας καὶ τῆς Κοινῆς γνώμης ὡς τό-
ραννοὶ καὶ δίδωκε φιληρῶν καὶ φιλελευθέρων πο-
λιτῶν.

Ἀλλὰ πρὸ Θεοῦ μὴ θυσιάσωμεν τὸ Ἑλλη-
νικὸν μεγαλεῖον εἰς τὸν βωμὸν τῆς στενῆς κομματικῆς
σκοπιμότητος καὶ τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν συμφε-
ρόντων.

(Τὸ παρὸν ἔδημο ἰεύθη καὶ εἰς τὸν ἡμερησίον Τύπον)

ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΤΩΝ «ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ»

Εἶναι ἀξιοὶ παντὸς ἐπαίνου οἱ συντάκται, οἱ συνέ-
ργαται καὶ τὰ μέλη τῆς ἀξιολόγου Ὁργανώσεως διὰ τὴν
στάσιν, τὴν ὁποίαν ἐτήρησαν. Εἰς τὸ τελευταῖον πε-
ρισπούδαστον περιοδικόν, διατυπώται σαφῶς καὶ ἀξιο-
πρεπῶς ἡ ἀνανάκτησις τοῦ θρησκευματος λαοῦ διὰ τὰ
βάρβαρα καὶ ἀνελεύθερα μέτρα τῆς κρατοῦσης Ἐκκλη-
σίας. Ὡς διωκόμενοι τοὺς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ
τὴν φωνὴν τῆς συνηγορίας καὶ ὡς χροιστιανοὶ τοὺς συγ-
χαίρομεν διὰ τὸ θάρρος. Ἐπὶ τέλους ἐδικαίωσαν τὴν
ἐκτίμησιν μας πρὸς τὴν κίνησιν τοὺς καὶ ἀπέδειξαν δι-
πραγματικῶς ἐκπροσωποῦν τὸν χροιστιανισμόν.

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ

Ἐπαραλαμβάνομεν καὶ πάλιν πρὸς τοὺς ἀδελφούς
τῶν παραρτημάτων, ὅτι ὁ ἀγὼν εἶναι κροισμώτατος.
Ἐνα στοχεῖον τῆς κροισμῶν καταστάσεως εἶναι καὶ τ-
οικονομικόν, διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ δὲν
διαθέτομεν οὔτε τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κροίσου, οὔτε τὰ
χρυσωρυχεῖα τῆς Ἀλάσκας. Διαθέτομεν τὰς ὀλίγας στα-
γόντας τοῦ τιμίου ἰδρωτός μας. Θὰ πρέπει λοιπὸν οἱ
σταγόνες αὗται νὰ ἀπατελέσουν τὴν ἀσπίδον πηγὴν
τῆς δροσέως μας. Ποτὲ ὁ ἀγὼν δὲν πρέπει νὰ ἀνασταί-
λῃ ἀπὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον.

Ο ΔΕΣΜΩΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ
ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ

Φανταζόμεθα τὸν πόνον, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπληρο-
φορήσῃ τὸν θάνατον ἐκλεκτοῦ συνεργ. τοῦ ὁ Ἐξορίστος
Ἡγέτης μας.

Εἰς τὴν πικρίαν τῶν δεσμῶν προστίθεται καὶ ἡ πι-
κρία τοῦ πένθους, διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ ποτήριον τῆς
θλῖψεως. Πάντοτε ὁμοῦς ὁ πατριώτατος πρ Φλωρίνης
γνωρίζει μὲ ἡρώϊον θάρρος νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὸς θλί-
ψεις. Τῶν τὸ τηλεγράφημά του :

«Συλλυπούμενοι αἰφνιδίῳ θανάτῳ Σεβαστοῦ Θεοῦ
ἐντίμου Συνεργάτου εὐχόμεθα ψυχρὴν ἀειδήμιον κατὰ-
ταξιν σιγηνὰς δικαίων ὑμῶν ἐξ ὕψους παρηγορίαν».

Πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος

ΝΕΟΙ ΘΡΙΑΜΒΟΙ ΤΗΣ

ΚΡΑΤΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ κρατοῦσα «Ἐκκλησία» προσθέτει νέους ἄθλους
εἰς τὸ ἐνεργητικόν της. Οὕτω ἐξυβρίζει τὸν νεκρὸν τοῦ
Ἐπισκόπου μας, ἀρνηθεῖσα οἰανδήποτε ἐκδήλωσιν τι-
μῆς ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Εἰσέρχεται
εἰς τὰς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀρπάζει τὰ διάφορα ἱε-
ρά σκεύη, τὰ ὁποῖα εἰσπετὶ χῦμα εἰς ἀστυνομικά αὐ-
τοκίνητα. Θύματα τῆς ἱεροσύλου αὐτῆς μανίας ἡ
Ἱερὰ Μονὴ Μπαφίου, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἰωάννου Θεολό-
γου, Ἱεροὶ Ναοὶ Ἀγίων Ἀναργύρων καὶ ἄλλοι. Συγ-
χαίρομεν τοὺς ἄρπαγας τῶν ἱερῶν σκευῶν. Εἶναι καὶ
αὐτὸ κακί, πὸν μόνον αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ τὸ κάνουν.

Ἡ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡ-

ΤΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΜΑΣ

Συμπληρωτικὴ ὑπῆρξε ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐνοριῶν καὶ
παραρτημάτων εἰς τὸ πένθος τοῦ Ἐπισκόπου μας. Κα-
θημερινῶς καταφθάνουν τηλεγραφήματα συλλυπητήρια.
Ἀλλὰ καὶ ἀντιπροσώποι ἐκ τῶν Παραρτημάτων κατέ-
φθασαν. Οὕτω ὁ πρόεδρος τῶν Σεργῶν κ. Βλάσιος
Χροιστοφορίδης κατέφθασε μετὰ τῆς κυρίας του ἀεροπο-
ρικῶς διὰ νὰ προλάβῃ καὶ τὴν κηδείαν. Ἦδὴ ὁ ἀγὼν
μας προσέλαβε λαϊκὸν χαρακτῆρα.

— Κοιμᾶται ἡρεμὸς καὶ γαλήνιος τὸν ὕπνον τοῦ Δικαίου διότι ἐξετέλεσε εὐσυνειδήτως τὸ καθήκον του. Αἰωνία του ἡ μνήμη...